

În vizită la maternitate

Mirimirela

Zăpada-nvârtoșase tot pământul
Troiene strămutate-n cer
O horă au încins pe loc, cu vântul
Și ninge tone de mister.

La mine-n suflet era primăvară:
Un boț cu ochi țineam la sân
Parcă era un pui de căprioară
Ce-și încălzea boticu-n fân.

Acasă mai aveam un pui de ciută
Ce inimioara și-o frângea,
Că frățiorul când veni să-și vadă,
Erau prea mulți ! Nu-nțelegea

Că fiecare pui avea mama lui
Și printre lacrimi, mă-ntreba:
"Atâția ai făcut, mămica mea ?"

Trecut-au ani de-atunci. Peste treizeci
Și puii mei, la rândul-le, au pui.
Dar eu nu uit doi obrăjori ca doi dovreți
Și-un vârful de nas ca nitul unui cui

Doi ochi care topeau troienele din cer
Ninge cu fluturi floarea de salcâm
Câmpia sufletului înflorea mister
Cu drag, țineam un boț de om la sân.